

дицине», 1990 р.; «Екологічна фармакологія», 2000 р.; «Спирулина и здоровье», 2000 р.

Іваном Сергійовичем Чекманом написані змістовні наукові роботи з історії розвитку української фармакології та клінічної фармакології, узагальнені у монографії «Історія лікознавства», 2014 р.

За досягнення в галузі радіаційної біології Іван Сергійович Чекман у 1986 році отримав Державну премію України.

Для успішної підготовки вітчизняних і зарубіжних студентів з клінічної фармакології видано 2 підручника: «Клінічна фармакологія», 2008 р.; «Clinicalpharmacology», 2010 р.; 3 навчальних посібника: «Клінічна фітотерапія», 2006 р.; «Клиническая фармация», 2009 р.; «Побічні реакції серцево-судинних засобів», 2010 р.

Іван Сергійович Чекман підготував 92 книги: монографій – 43, підручників для студентів – 25, довідників та посібників для лікарів – 14, посібників для студентів – 8, словників – 3, художню книгу – 1. Він автор 87 патентів, а також більше 1000 статей, тез. Під його керівництвом підготовлено 25 докторів і 61 кандидат медичних та фармацевтичних наук.

Особливістю творчості Івана Сергійовича була зацікавленість біографіями великих особистостей, відображенням їх життя і творчості в публікаціях. Так, була видана книга, присвячена життєвим шляхам сім'ї Нобелів, підкреслена роль Альфреда Нобеля у створенні славетного Нобелівського фонду. Іваном Сергійовичем була також написана книга «Вчителі, учні, однодумці», 2016, що являє собою сповідь, насажену прагненням висловити сердечну подяку батькам, родині, вчителям, колегам, з якими працював і у яких вчився І. С. Чекман, щоб згодом передавати знання і досвід молодим.

Високий рівень наукових досягнень Івана Сергійовича Чекмана було оцінено обранням його член-кореспондентом НАН і НАМН України, врученням Державної премії України, присвоєнням звання «Заслужений діяч науки і

техніки України», нагородженням орденом «Знак пошани», почесною грамотою Кабінету Міністрів України, почесною грамотою Київського міського голови, медалями Ярослава Мудрого, академіка М. Кравкова.

Змістовно наповнені, з яскравим і доступним викладом, емоційно забарвлені лекції професора І. С. Чекмана завжди з цікавістю відвідували студенти. Вони ставилися з великою повагою до Івана Сергійовича як до вченого і людини широкої душі, цінували прагнення допомогти кожному студентові в опануванні дисципліни фармакологія. Як мудро зазначив французький письменник Антуан де Сент-Екзюпері: «Найбільша радість – це радість людського спілкування».

За цю щедро даровану радість він був безмірно вдячним людям, якими доля звела його на довгій життєвій ниві. Життя йому дарувало цікаві зустрічі з друзями і колегами, плідну співпрацю в наукових пошуках, велике щастя творчості й спілкування з однодумцями.

Чекман Іван Сергійович навіки увійшов до історії сучасної медичної, фармакологічної, фармацевтичної, фітотерапевтичної науки України. Ці предмети викладені у його кращих творах і тепер він сам став частиною історії медицини.

Україна втратила свого допитливого вченого, який мав широкий світогляд і був гідним вчителем, добрі справи якого підуть за ним на небеса.

*Зав. кафедри фармакології
Національного медичного університету
імені О. О. Богомольця,
професор, д. мед. н.*

Г. В. Зайченко

*Професор кафедри фармакології,
д. мед. н.*

Н. О. Горчакова

*Головний редактор та редакційна
колегія журналу «Фітотерапія. Часопис».*

Надійшла до редакції 06.11.2019

